

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Krejčířka a soudců JUDr. Jana Chocholatého, Ph.D., a JUDr. Edvina Svobody, ve veřejném zasedání konaném dne 12. prosince 2023, projednal odvolání, které do rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. května 2023, č.j. 5 T 3/2022-1453 podal obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], bytem [obec] – [část obce a číslo], a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se k odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] napadený rozsudek zrušuje v bodě 2. výroku o vině a v celém výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bytem [PSČ] [obec] – [část obce a číslo],

se za trestné činy, uvedené v nedotčené části výroku napadeného rozsudku (skutky ad 1., 3., 4. a 5.)

odsuzuje

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi (7) let a osmi (8) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se jmenovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ukládá se obžalovanému též trest propadnutí věci, a to:

II. tabletu zn. iPad Apple A2197 128 Gb, v pouzdře černé barvy,

- III. notebooku zn. Asus X553, černé barvy, bez napájecího kabelu a příslušenství,
- IV. mobilního telefonu zn. Huawei P30 ELE-L29, perleťové barvy, bez SIM karty,
- V. mobilního telefonu zn. Samsung SM-A750FN/DS modré barvy, IMEI 1: 355424102978619/01, IMEI 2: 355425102978616/01, v černém plastovém obalu,
- VI. mobilního telefonu zn. Xiaomi 10 lite černé barvy v černém plastovém pouzdře, IMEI 1: 864025052392455/04, IMEI 2: 864025052392463/04,
- VII. flashdisku zn. Kingston 64 GB.

VIII.

Podle § 226 písm. e) tr. řádu se obžalovaný [jméno] [příjmení] zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 30. 3. 2022, č.j. 2KZV 32/2021-374, pro skutek, že

přesně nezjištěného dne v jarních či letních měsících v období od 13. srpna 2012 do 12. srpna 2014, na přesně nezjištěné lesní cestě poblíž města Toužim, okres Karlovy Vary, v jednom případě, poté co se ho zeptala jeho nezletilá dcera, poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], jak se dělají děti, v úmyslu seznámit nezletilou se sexuálními praktikami a současně sexuálně se uspokojit, si před ní obnažil penis a následně před ní masturboval, až do vyvrcholení, poté poškozené sdělil, ať to nikomu neříká, že to bude jejich tajemství, tímto jednáním ohrozil její citový a mravní vývoj s rizikem spojeným s vyvoláním nevhodného a předčasného zájmu o sexualitu,

v němž bylo spatřováno spáchání přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť trestnost činu zanikla.

IX.

Ostatní výroky napadeného rozsudku zůstávají tímto rozhodnutím nedotčeny.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem Krajský soud v Plzni (dále jen, „krajský soud“ nebo, „KS“) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] shledán vinným pokračujícím zvláště závažným zločinem znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, přečinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, pokračujícím přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s pokračujícím přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, a konečně přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Za uvedené trestné činy byl obžalovaný [jméno] [příjmení] odsouzen podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let, pro jehož výkon byl dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému vysloven též trest propadnutí věcí, blíže konkretizovaných ve výrokové části napadeného rozsudku. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené [příjmení]. [příjmení] náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč, přičemž tato poškozená byla dle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Rozsudek právní moci nenabyl, když jej v zákonem stanovené lhůtě napadl obžalovaný prostřednictvím svého obhájce odvoláním, které lze shrnout následovně:

4. Obžalovaný [jméno] [příjmení] nejprve podáním ze dne 31. 5. 2023 podává do předmětného rozsudku odvolání a oznamuje, že jeho obhajobu převzal advokát JUDr. [příjmení] [příjmení], CSc. Nato prostřednictvím jmenovaného obhájce předkládá podání ze dne 8. 6. 2023, nadepsané jako odvolání proti rozsudku KS v Plzni ze dne 22. 5. 2023, sp. zn. 5 T 3/2022, a konstatuje, že toto směřuje do výroků o vině, trestu i povinnosti nahradit škodu, s tím, že důvodem podání opravného prostředku jsou skutečnosti, uvedené v § 258 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) tr. řádu. Současně avizuje, že podrobné odůvodnění bude prostřednictvím obhájce zasláno krajskému soudu.

5. Následuje podání ze dne 22. 6. 2023 – odůvodnění odvolání, jež směřuje jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu, jakož i do výroku o povinnosti nahradit škodu, nejprve tyto výroky a závěry nalézacího soudu rekapituluje. Následně obžalovaný přistupuje k samotnému odůvodnění svého odvolání, v němž předně sporuje spolehlivé zjištění skutkového stavu nalézacím soudem. Namítá, že v trestním řízení vedeném proti jeho osobě stály proti sobě dva přímé důkazy, a sice výpověď obžalovaného a výpověď poškozené, přičemž obžalovaný svou vinu popřel s tím, že jde o pomstu ze strany matky poškozené, se kterou se rozešel. Odkazuje zejména na sexuologické vyšetření, při němž měla být zjištěna jeho homosexuální orientace a orientace na nezletilé dívky zjištěna nebyla. Dále poukazuje na skutečnost, že jediným přímým důkazem pro rozhodnutí o jeho vině byla výpověď poškozené, jež byla vyslechnuta v přípravném řízení, což bylo činěno po roce a půl od oznámení o podezření ze spáchání trestného činu, tedy po dlouhé době, během níž byla zcela pod vlivem své matky. Následně obžalovaný rekapituluje, k jakým skutkům se měla poškozená vyjadřovat, když zároveň poukazuje na to, že během svého výslechu předala policejnímu orgánu text, který obsahoval vše podstatné, co jí obžalovaný udělal, přičemž tento text měla sepsat na popud sexuologa [příjmení] a zároveň byl tento vyhotoven za účasti její matky, která ji pokládala otázky a poškozená na ně písemně odpovídala. To dle obžalovaného značí, že se matka poškozené na její výpovědi podílela. Tento text měl být dle obžalovaného též spouštěcím mechanismem pro vyšetřování celé trestné činnosti, přičemž jeho vznik je nesporně klíčem k posouzení celé věci. Soud však nesprávně a nedůsledně nepřistoupil na výslech sexuologa [příjmení], který dané mohl objasnit, a tímto mohla být též prověřena pravdivost slov poškozené.

6. Odvolatel dále poukazuje na závěry zkoumání poškozené znalcem z oboru klinické psychologie, podle něhož je poškozená introvertem, psychicky nevyrovnanou osobností s podobami úzkosti a deprese. Poškozená má dle znalkyně být náchylná k tomu, aby se stala obětí manipulace nebo i zlého úmyslu, což je ve svém souhrnu charakteristika poškozené, jež by neměla zůstat stranou ve vztahu k hodnocení její věrohodnosti. Sama znalkyně dle obžalovaného hodnotila specifickou věrohodnost jako uspokojivou a obecnou věrohodnost jako sníženou z důvodů rysů osobnosti, přičemž je dle znalkyně pravděpodobné, že podoba výpovědi byla s poškozenou opakovaně probírána a bylo jí doporučováno, jak má mluvit, což má být dle obžalovaného zásadní stran hodnocení proběhlých událostí.

7. Následně shrnuje argumentaci nalézacího soudu ve vztahu k otázce věrohodnosti poškozené, když zároveň namítá, že tato argumentace je opřena o spekulace a toliko o kategorii pravděpodobnosti, nikoli však o spolehlivě zjištěný skutkový stav. K tomu dodává, že přehled všech jeho útoků na poškozenou je tak bizarní, a tak příšerný, že je obtížné uvěřit nejen popsánému skutkovému ději, ale i tomu, že šlo o otce a dceru. Soud dle odvolatele měl celou událost a její okolnosti prověřit, a nikoli se spokojit s přípravným řízením a jeho průběhem.

8. Dále odvolatel sporuje argumentaci nalézacího soudu ve vztahu k závěru o tom, že se nejednalo o krivé obvinění, když touto argumentací má být způsob, jakým vyšla trestná činnost najevo. Tuto argumentaci považuje též za spekulativní, neboť prosba matky poškozené o pomoc s odvozem ze Španělska od její dcery, svědkyně [příjmení], se kterou neměla v té době dobré rodinné vztahy, mohla být vykládána též opačně, tedy jako její kalkul. Za nesprávné považuje odvolatel též fakt, že poškozená nebyla v průběhu hlavního líčení vyslechnuta. Poškozené v roce 2023 mělo být 16 let, tudíž nešlo o malé dítě; má přítele, se kterým udržuje vztah a publikuje svá foto s ním. Výsledek tohoto trestního řízení měla se svou matkou zveřejnit na sociálních sítích, přičemž tato fotografie

nezachycuje zhroucenou osobu trpící PTSP, nýbrž osobu triumfující a šťastnou. Obžalovaný je přesvědčen, že krajský soud měl poškozenou vyslechnout k okolnostem oznámení skutku a textu předcházejícímu její výpovědi v rámci přípravného řízení, na jehož přípravě se podílela její matka, která měla zájem na ponížení a zničení obžalovaného. Reakce na výše zmiňované fotografii nemá potvrzovat diagnózu PTSP, jejíž existenci nepodporují ani foto s přítelem pod příkrývkou.

9. Obžalovaný taktéž namítá absenci hodnocení závěrů falometrického měření (resp. konstatuje toliko nestandardnost těchto závěrů), jež naznačuje možnou homosexuální orientaci, kdy největší objemové změny byly zaznamenány při zobrazení mladých chlapců. Dále obžalovaný sporuje zamítnutí návrhu obhajoby na výslech svědků [příjmení], [příjmení] manželů [příjmení] a dále svědků [příjmení] a [ulice] – dané považuje za krácení práva na obhajobu, když zároveň nalézací soud měl předjímat, co tyto důkazy přinesou. Odvolatel dále poukazuje na tendenční hodnocení výslechů [anonymizováno] a [příjmení], když zároveň konstatuje zastrašování svědků ze strany matky poškozené. Upozorňuje též na rozpor ve výpovědi poškozené o tom, že on jí měl ukazovat pornografii u babičky v Černicích, což se muselo stát před odjezdem do Španělska, avšak matka poškozené vypověděla, že tento den byl poslední, kdy se s ní (pozn. soudu: s matkou poškozené) v karavanu miloval. K tomu obžalovaný uvádí, že tento rozpor není rozporem ojedinělým.

10. Závěrem pak obžalovaný uvádí, že podle jeho názoru byly skutkové, a tedy i právní závěry nalézacího soudu předčasné, když mělo být dokazování doplněno shora uvedeným způsobem. Domnívá se, že skutkový děj byl soudem zjištěn neúplně a nepřesně a jsou zde další důkazy, které provedeny nebyly a bez jejich realizace nelze učinit bezchybné závěry. Z těchto důvodů navrhuje, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil dle § 259 odst. 1 tr. řádu soudu I. stupně, protože skutková zjištění jsou nedostatečná a je nutné doplnit dokazování o nové důkazy.

11. Následuje doplnění odůvodnění odvolání ze dne 28. 7. 2023, v němž se uvádí, že matka poškozené zveřejňuje na facebookových stránkách údaje ze spisu, jakož i intimní údaje o obžalovaném. Podání je doplněno přílohami, včetně fotografie obžalovaného s poškozenou, jejím věnováním k narozeninám a korespondence jmenovaných, které mají doložit skutečný vztah mezi obžalovaným a poškozenou, jakož i kompromitaci osoby obžalovaného ze strany její matky.

12. Další doplnění odůvodnění odvolání je datováno dnem 7. 11. 2023, toto prezentuje skutečnost, že matka poškozené uveřejnila na svém FCB profilu článek z přílohy iDnes Karlovarského kraje o trestním stíhání obžalovaného, včetně jeho fotografie, což jmenovaný před rozhodnutím odvolacího soudu pokládá za překročení limitů slušnosti a veřejný lynč. K podání přikládá korespondenci mezi sestrou poškozené [jméno] [příjmení] a jistým panem [příjmení] z Karlových Varů, která dokumentuje, že matka poškozené, svědkyně [příjmení], vyhrožovala své dceři [jméno] [příjmení] a tuto udala na úřadu ve Weidenu, SRN, za to, že odmítla změnit svoji výpověď v trestním řízení. Toto považuje za ovlivňování svědka a manipulaci s trestním řízením.

13. Konečně pak dne 19. 11. 2023 předkládá obžalovaný soudu vlastní shrnutí celé věci a své vyjádření k důvodům podaného odvolání, v němž se zabývá otázkami práva na spravedlivý proces a aplikaci zásady presumpce nevinu v trestním řízení. Argumentuje nevěrohodností výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] a taktéž její matky, jakož i nevěrohodností znaleckých posudků a též otázkou doplnění dokazování v předmětném trestním řízení. Připomíná, že soud prvního stupně v rámci hlavního líčení odmítl přecíst obhajobou předložené listinné důkazy a zamítl též návrhy na předvolání svědků [příjmení], [příjmení] a [jméno] a [jméno] [příjmení], zamítl i návrh na výslech poškozené dcery [jméno]. Opakovaně zmiňuje kroky matky poškozené ve vztahu k svědkyni [příjmení]. [příjmení], zabývá se otázkou sebepoškozování nezletilé dcery [jméno] a konverzací s jmenovanou na síti Tik Tok. Předkládá fotografie poškozené s jejím přítelem, z nichž dle jeho názoru nevyplývá, že by jmenovaná trpěla nočními děsy, bála se mužů a vycházení ven. Zmiňuje též cestu jmenované do autoservisu v Horním Jiřetíně, což je nedaleko jeho bydliště. K ve věci zpracovaným znaleckým posudkům konstatuje, že tyto má za nevěrohodné, již s ohledem na výsledky falometrického vyšetření, které žádné preference na malé holčičky neprokázalo, naopak

byla prokázána preference na dospívající chlapce, či zralé muže. Připomíná, že u něj rovněž nebyla zjištěna žádná duševní porucha, což je v rozporu s tím, že od roku 2010 má přiznán invalidní důchod právě na psychickou poruchu. Prezentuje i výsledek znaleckého zkoumání poškozené [příjmení], kde se konstatuje, že jmenovaná je introvert, psychicky nevyrovnaná osobnost trpící úzkostí a depresi, která je snadno ovlivnitelná, náchylná k tomu, aby se stala obětí manipulace nebo i zlého úmyslu. Její specifická věrohodnost je pak snížena z důvodu rysů její osobnosti. Namítá rovněž, že nebyl akceptován návrh obhajoby na výslech poškozené, která v době hlavního líčení již nebyla malým dítětem, bylo jí 16 let. Předmětem výslechu by mělo být vyjádření jmenované k fotografiím s jejím přítelem, k cestě do [obec], jakož i k odstranění rozporu v její výpovědi, které v rámci svého podání prezentuje.

14. Po proběhlém veřejném zasedání, které bylo odročeno za účelem doplnění dokazování, překládá obžalovaný dne 22. 11. 2023 sdělení, že v jednací síni byla přítomna ve veřejnosti osoba blízká matce poškozené, přičemž téhož dne mu došla na Tik Tok informace od poškozené, že jej začala sledovat, následně obdržel prostřednictvím sítě Messenger zprávu plnou vulgarit a osočování, která měla být údajně vytvořena poškozenou. Přílohou jsou tzv. screenshoty stránek mobilního telefonu.

15. Vrchní soud v Praze postupem podle § 254 odst. 1 tr. řádu z titulu odvolání obžalovaného přezkoumal napadené výroky rozsudku soudu prvního stupně, přezkumu podrobil též řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil závěr, že odvolání obžalovaného je třeba částečně vyhovět, ovšem nikoli z titulu jeho konkrétní argumentace.

16. Shora zmíněným přezkoumáním napadeného rozsudku a jemu předcházejícího řízení bylo zjištěno, že toto řízení trpí procesními vadami, které byly vážnými do té míry, že měly za následek nesprávnost některého z rozsudečných výroků a představovaly tak titul pro jeho zrušení. Nezbylo tedy než uzavřít, že napadený rozsudek v dané podobě jako celek obstát nemůže.

17. Odvolací soud nicméně seznal, že soud prvního stupně ve věci shromáždil důkazy v rozsahu, předpokládaném ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy v rozsahu, který je plně postačující k tomu, aby tomuto soudu umožnil učinit ve věci rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Důkazní materie, kterou měl nalézací soud k dispozici, byla tedy zcela náležitým podkladem pro jeho rozhodovací činnost.

18. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] v rámci odvolacího řízení vznesl celou řadu návrhů na doplnění dokazování. Navrhl především, aby vrchní soud jako svědky vyslechl sexuologa MUDr. [příjmení] a dále osoby [příjmení], [příjmení], Všecka, Hrubou, manžele [jméno] a [jméno] [příjmení], a aby byly opakovaně vyslechnuty svědkyně [jméno] [příjmení] a samotná poškozená [jméno] [příjmení].

19. Zmíněné návrhy byly shledány dílem nepatřičnými, dílem nedůvodnými, nadbytečnými, irelevantními. Proto bylo rozhodnuto, že těmito dokazování doplněno nebude. Odvolací soud tak přisvědčil závěrům soudu nalézacího, který obdobně postupoval v průběhu hlavního líčení, kdy zamítl celou řadu důkazních návrhů obžalovaného z titulu jejich důkazní bezvýznamnosti – zde postačí odkázat na odst. 34. až 36. na stranách 12 a 13 odůvodnění rozsudku krajského soudu. Výslechy svědků [příjmení], [příjmení] a manželů [příjmení] jsou právě takovými, jež zamítl již soud nalézací, neboť se jedná o osoby blízké rodině (obžalovanému i poškozené), které jsou obeznámeny se vztahy obžalovaného s poškozenou [jméno], resp. i její matkou. O těchto vztazích, konstatuje v odst. 35. odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně, udělal si obrázek již na základě stávajících, již provedených důkazů, přičemž uvedení svědci objektivně nemohou podat svědectví o samotné trestné činnosti, která se odehrávala toliko v době, kdy byl obžalovaný s poškozenou sám. Další dokazování ohledně věrohodnosti a serióznosti osoby J. H. [příjmení] pak krajský soud neshledal nutným za situace, kdy považuje za dostatečně odůvodněný fakt, že výpověď poškozené je věrohodná, není výsledkem návodu či smyšlenky. Ke shodnému stanovisku dospěl po opětovném slyšení znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická

psychologie (jak je jeho výsledek prezentován níže) i odvolací soud. Totéž platí ve vztahu k návrhu na výslech svědků [příjmení] (a [příjmení]), policistů, kteří se podíleli na vyhodnocení zajištěného datového materiálu, když i vrchní soud akceptuje stanovisko soudu prvního stupně, že všechny relevantní otázky, přicházející v úvahu, již zcela uspokojivě zodpověděl znalec z oboru kybernetika, zejména pokud jde o skutečnosti, jaké soubory byly na datových nosičích zajištěny a co je jejich obsahem. Rovněž výslech MUDr. [příjmení] neshledává vrchní soud nezbytným, neboť z hlediska skutkových závěrů není prvořadě důležitým fakt, zda skutečně poškozené uložil, aby sepsala jakýsi „přehled“ událostí (jednotlivých skutků – útoků), k nimž ze strany obžalovaného došlo, podstatné je, že bylo prokázáno, že taková písemnost existovala, poškozená ji při svém výslechu předložila policejní komisařce, touto skutečností se v rámci vyšetření zabývala sdostatek zevrubně i znalkyně – dětská klinická psychologka, a tato se rovněž zabývala otázkou případného vlivu této listiny na věrohodnost výpovědi poškozené [jméno] [příjmení]. Nezbytným neshledává vrchní soud ani další výslech svědkyně [příjmení], která byla již opakovaně podrobně vyslechnuta, nadto není schopna vypovídat k inkriminovanému jednání samotnému, nýbrž toliko k tomu, co se dělo po zjištění podezření ze spáchání projednávaného jednání obžalovaného, a jako dcera matky a nevlastní sestra poškozené [jméno] i dílčím způsobem ke vztahům uvnitř rodiny. A konečně, pokud jde o opakovaný výslech poslední jmenované, poškozené [příjmení], přes námitku, že této je již 16 let, k jejímu případnému opakovanému výslechu je oběma znalci, tedy jak dětským psychiatrem, tak i dětskou klinickou psychologkou, zaujímano jednoznačné, kategoricky negativní stanovisko, s ohledem na hrozící opakovanou traumatizaci poškozené.

20. Odvolací soud ex officio, tedy z úřední povinnosti, nicméně shledal potřebu ve veřejném zasedání v odvolacím řízení dokazování doplnit, a to zejména výslechem znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětská klinická psychologie, a to ve vztahu k otázce věrohodnosti svědkyně – poškozené [příjmení]. [příjmení], jejíž výpověď jeví se být stěžejním důkazem. Znalkyně [příjmení] [jméno] v rámci svého výslechu stručně prezentovala závěry svého posudku, když zdůraznila hlavní závěry, k nimž po vyšetření posuzované poškozené nezl. [jméno] [příjmení] dospěla. Uvedla, že jmenovaná se projevovala poměrně faktograficky, bezemočně, nabídla jakýsi materiál, který si zpracovala. To mělo odraz v hodnocení její specifické věrohodnosti, znalkyně musela její výpověď hodnotit jako nepřirozenou. Při vyšetření jmenované byl této dán prostor, aby svou výpověď zrekapitulovala, dále pak byli znalci impulsivnější než policejní komisařka, protože potřebovali vědět, co se stane, když posuzované rozbourají něco z chronologie, tudíž přeskakovali, aby zjistili, zda si [jméno] v paměti uvedené skutečnosti vybaví a jestli její odpovědi budou přiléhavé. Po stránce emoční došlo k tomu, že explorandka víceméně celé vyšetření proplakala, oni jí pochopitelně nechtěli takhle trápit, ale museli si vše ověřit. Emocionální projev posuzované se tedy velmi změnil, nicméně popis událostí [jméno] byla schopna podržet i za této situace. Upozornila na abnormní reakci posuzované, která je vysoce traumatizovaná, a v situaci, kdy se má vyjádřit nebo konfrontovat, tak se od dané skutečnosti odtáhne a popisuje ji tak, jako by se jí to netýkalo. Vytvoří si tedy takový „psychický krunýř“ a postaví se vně. Nemůže tedy ani vyloučit, že jmenovaná se při výslechu emočně odtáhla, aby byla vůbec schopna tu situaci popsat, což je jedno z možných vysvětlení jejího bezemočního reagování, které je mimořádně nápadné při výslechu jmenované. Na dotazy soudu a stran řízení reagovala následovně:

21. Ve vztahu k verbálnímu projevu poškozené, kdy tato nepoužívala výrazy své věkové kategorie, ale spíše terminologii dospělých, odpověděla, že je to dáno jednoznačně tím, že byla odstřižena od svých vrstevníků, v životě nebyla ve škole, což je samo o sobě poškozující faktor pro vývoj dítěte. Nemá, kde by přebrala vrstevnický slovník a vrstevnické uvažování, kde by zjistila, co je běžné ve vztazích k rodičům i ke svým vrstevníkům. Při kontaktu s vrstevníky by byla schopna přijmout jejich vzorce chování, případně i jejich terminologii, zejména co se týče vulgarit, ovšem ne při kontaktu nahodilém, jmenovaná by se musela nejprve adaptovat, překonat svou „hyperposlušnost a hyperloajalitu“. Pokud jde o její submisivitu, pak tato je získaná, nezletilá neměla nablízku jiné osoby, než byli matka, otec a zmiňovaný [jméno]. Pokud měla k dispozici pouze tři lidi, tak si je,

nemohla rozházet“, za takové situace není možnost zavzdorovat. K opakovanému dotazu ohledně věrohodnosti výpovědi poškozené nezl. [jméno] konstatovala, že tato je hodnocena jako uspokojivá. K upřesňujícímu dotazu obhájce uvedla, že na numerologické škále, pokud by to převedla na stupnici školních známek, znamená uspokojivé dvojku. Na přímý dotaz, zda její výpověď mohla být naučená, odpověděla znalkyně negativně, je přesvědčena, že přeskokováním chronologií by vyšetřované byla sebrána paměťová stopa. Vyprávění je podáno nepřírozně a málo autenticky, protože jde o stokrát omílaný příběh z důvodu nějakých rekapitulací doma apod., nicméně jde o vyprávění velice bohaté, příběh, drží v detailech“. A detaily jsou přesně to, co se zapomíná, kdežto u nezl. [jméno] se to nestalo. K výslovnému dotazu, zda při vyšetření poškozené byly u této shledány nějaké tendence obžalovanému přitížit nebo naopak vypovídat v jeho prospěch, znalkyně uvedla, že nevysledovala ani jedno, ani druhé. K možnosti opakovaného výsledku jmenované v trestním řízení znalkyně konstatuje, že trvá na svém negativním závěru, ať už se v mezidobí stalo cokoliv. Odvolala se i na závěry dětského psychiatra, který k tomuto vyslovil rezolutní ne. Znalkyně byla dotazována i k problematice písemného materiálu, který si měl vyžádat sexuolog MUDr. [příjmení]. Uvedla, že nejde o nic, co by bylo krajně neobvyklé, nicméně to nebývá k diagnostickým účelům, ale k účelům terapeutickým.

22. Dokazování bylo doplněno též důkazy listinnými, především byly opakovaně provedeny usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23. 6. 2021 a obžaloba KSZ v Plzni ze dne 30. 3. 2022. Dále byla vyžádána zpráva Psychiatrické a psychoterapeutické ambulance v Sokolově, a aktuální opis RT obžalovaného ze dne 6. 12. 2023. Z těchto bylo zjištěno, že poškozená [jméno] je stále (ke dni 23. 11. 2023) pacientkou uvedené ambulance, poslední kontola proběhla v říjnu 2023, diagnóza posttraumatické stresové poruchy stále trvá, stejně jako dlouhodobá antidepressivní farmakoterapie, přičemž psychický stav dívky ani přes léčbu nelze hodnotit jako stabilizovaný. [příjmení] [příjmení] obž. [příjmení] nedošlo ke změnám, vykazuje 4 odsouzení z let 2002, 2004 – 2x a 2005, z důvodu osvědčení se ve zkušební době však ohledně všech platí, že se na jmenovaného hledí, jako by nebyl odsouzen.

23. Po takto doplněném dokazování učinil odvolací soud závěr, že nebýt shledané vady, o níž bude zevrubněji pojednáno níže, bylo by možno napadenému rozsudku přisvědčit v plném rozsahu a v podstatě odkázat na jeho odůvodnění, aniž by bylo nutno je obsírně prezentovat. Takový postup je totiž aprobován i judikaturou Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR, vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen ESLP), z níž se podává, že odvolací soud se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění soudu nižšího stupně (srov. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 5Tdo 86/2002, usnesení ÚS ČR sp.zn. II.ÚS 2947/08, a konečně zejména rozhodnutí ESLP ve věci [příjmení] vs. Španělsko).

24. Po provedeném přezkumném řízení lze ovšem takové stanovisko zaujmout jen pokud se jedná o body 1., 3., 4. a 5. výroku rozsudku o vině. S odkazem na již zmiňované pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, zejména odst. 19. až 37. na stranách 9 až 13 odůvodnění napadeného rozsudku. Provedenými důkazy, zejména výpovědí poškozené nezl. [jméno] [příjmení], která v kontextu se závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a dětská klinická psychologie, kteří svůj posudek stvrdili též ústně a byli i opakovaně dovyslechnuti (týká se znalkyně PhDr. Malé, dětské klinické psycholožky, jež byla vyslechnuta i odvolacím soudem) byla shledána jednoznačně věrohodnou, a jejíž výpověď je v kontextu i s ostatními provedenými důkazy, je nutno mimo jakoukoli pochybnost uzavřít, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] se jednání, kladeného mu za vinu v bodech 1., 3. a 4. výroku napadeného rozsudku, skutečně dopustil způsobem a za okolností tam popsanych. Pokud jde o jednání pod bodem 5. výroku rozsudku, zde postačí konstatovat, že zde je obžalovaný usvědčován důkazy věcnými, zajištěnými elektronickými zařízeními, zejména nosiči dat, které vydal, a zkoumáním znalce z oboru kybernetika v nich byly zjištěny závadové materiály, odkazy na internetové stránky s dětskou pornografií, ale především obrazové soubory obsahující fotografie nezletilých dívek, které je namístě označit za dětskou

pornografii. Předmětný materiál pak nalézací soud správně posuzuje jako usvědčující důkaz i ve vztahu k ostatním skutkům.

25. Obhajoba obžalovaného a argumentace jeho odvolání je opakováním toho, co obžalovaný v rámci své obhajoby prezentoval již v řízení před krajským soudem v hlavním líčení. Tuto obhajobu je nutno mít za vyvrácenou provedenými (a před soudem odvolacím doplněnými) důkazy, přičemž s námitkami obžalovaného (které jsou i námitkami odvolacími) se v rámci odůvodnění rozsudku v drtivé většině vypořádal již soud prvního stupně. Přesto vrchní soud pokládá za patřičné k některým bodům argumentace opravného prostředku obžalovaného [příjmení] [příjmení] prezentovat a rekapitulovat následující skutečnosti:

26. Nalézací soud především vyloučil eventualitu, že by se ze strany poškozené a její matky jednalo o účelové a krivé obvinění či „připravené spiknutí“, a to s ohledem na výpověď poškozené [jméno] i její matky [příjmení] [jméno]. [příjmení], závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a dětské klinické psychologie, jakož i výpovědi dalších osob, zejména svědkyně [příjmení] (viz též odst. 20. a 21. odůvodnění napadeného rozsudku). Odmítnout je nutno i obhajobu obžalovaného u něj zjištěnou homosexuální orientaci a preferenci. Je totiž nutno vzít v úvahu objektivně zjištěný fakt, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně ženatý, má několik dětí, tedy mimo jakoukoli pochybnost je schopen pohlavního styku se ženou. Ze zajištěného datového materiálu bylo zjištěno, že jeho zájem zahrnoval nezletilé dívky. Ani argumentaci nezjištěnou sexuální deviací nelze popřát sluchu, zvláště ve světle závěru znalců, že se u něj jednalo o náhražkové jednání, pramenící z nedostatku partnerského sexu v kombinaci s jemu vlastními osobnostními rysy. V daném kontextu pak za irelevantní nutno mít i obžalovaným prezentované a navrhované důkazy, mající dokladovat jeho příkladnou péči o rodinu a nadstandardní vztahy s dcerou – poškozenou [příjmení].

27. Nelze však přisvědčit závěrům o vině v bodě 2. výroku rozsudku (bodu 2. obžaloby), tedy závěrům, že je namístě uznat obžalovaného [příjmení] [příjmení] vinným přčinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Jakkoli nelze polemizovat se závěrem, že při řádně vedeném trestním stíhání bylo by lze uzavřít, že tam popsáním jednáním všechny znaky skutkové podstaty uvedeného deliktu naplnil, nelze přehlédnout, že v tomto punktu obžaloby došlo k pochybení, které se jako červená nit táhne celým přípravným řízením a nalézací soud toto pochybení završil začleněním předmětného skutku do výroku o vině napadeného rozsudku. Nezbyvá tedy než konstatovat, že za daného stavu tento rozsudek jako celek obstát nemůže.

28. Shora konkretizovaného přčinu měl se obžalovaný dopustit přesně nezjištěného dne v jarních či letních měsících v období od 13. srpna 2012 do 12. srpna 2014. Úkony trestního řízení byly zahájeny záznamem ze dne 26. 11. 2020 (ovšem pro jednání spáchané v blíže neurčené době roku 2016 do 18. 11. 2020), trestní stíhání obviněného pro předmětný skutek bylo zahájeno usnesením o sdělení obvinění ze dne 23. 6. 2021, č.j. KRPK-84800-97/TČ-2020-190070-PIT (č.l. 28 -56 spisu), které bylo jmenovanému (i jeho obhájci) téhož dne doručeno do vlastních rukou.

29. Pachatel přčinu podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je ohrožen sazbou trestu odnětí svobody až na dvě léta, čemuž odpovídá ve smyslu ustanovení § 34 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku zánik trestní odpovědnosti uplynutím promlčecí doby, jež činí 3 léta. Pak je zjevné, že trestní stíhání obž. [jméno] [příjmení] pro předmětný delikt je nepřipustné z důvodu promlčení trestního stíhání.

30. Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu tudíž nezbylo než konstatovat, že shora popsáním způsobem došlo v trestním řízení proti obviněnému [příjmení] [příjmení] k porušení zákona, když ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu je nepřipustné vést trestní stíhání (trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno), je-li trestní řízení promlčeno. Proto postupem podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek ve vadné části, tedy ve výroku o vině v bodě 2., zrušil, a v důsledku toho pak zrušil i celý výrok o trestu.

31. Je tedy mimo jakoukoliv pochybnost, že trestní stíhání v této věci nemělo být z důvodu promlčení ani zahajováno. Jako vhodný postup přichází v úvahu zastavení trestního stíhání pro jeho nepřipustnost (§ 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu – je-li trestní stíhání promlčeno). Vycházet je ovšem zapotřebí i z platné judikatury, zde z rozhodnutí NS ČR, publikovaného jako R 21/1979, které je na danou situaci přiléhavé (byť původně upravovalo otázku zastavení trestního stíhání soudem pro zánik nebezpečnosti činu pro společnost podle § 65 tr. zákona). Z tohoto se dovozuje, že zánik trestnosti činu z jiných důvodů (například promlčením trestní odpovědnosti podle § 34 trestního zákoníku) je vždy důvodem k tomu, aby byl obžalovaný zproštěn obžaloby podle § 226 písm. e) tr. řádu, a nikoli k tomu, aby bylo trestní stíhání zastaveno, jako je tomu v přípravném řízení. Pokud tedy odvolací soud shledá splnění podmínek, které odůvodňují zastavení trestního stíhání v přípravném řízení (§ 172 odst. 1 písm. a), b), c), e), f) tr. řádu) musí, podobně jako soud prvního stupně v hlavním líčení, po zrušení napadeného rozsudku sám rozhodnout rozsudkem a zprostit obžalovaného obžaloby (nebo postupovat podle § 259 odst. 1, resp. § 260).

32. Jelikož měl odvolací soud po doplnění dokazování a opakování stěžejních důkazů k předmětnému výroku se vážících k dispozici dostatečně zjištěný skutkový stav, učinil sám ve věci nové rozhodnutí. Ze shora uvedeného, především z odstavců 28. až 31. tohoto odůvodnění plyne, že trestní stíhání pro skutek ad 2. bylo nepřipustné a nemělo být ani zahajováno, tudíž v souladu s uvedeným zjištěným stavem odvolacímu soudu nezbylo, než o tomto skutku rozhodnout zprošťujícím výrokiem ve smyslu ustanovení § 226 písm. e) tr. řádu, neboť trestnost činu zanikla.

33. Nově pak bylo učiněno i rozhodnutí o trestu. Soud prvního stupně při úvahách o druhu a výměře ukládaného trestu vycházel z účelu trestu, jak je vymezen v § 38 tr. zákoníku, přitom s ohledem na ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlížel k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného, k jeho poměrům a dosavadnímu způsobu života, přičemž se zabýval i polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku. Jako k okolnosti polehčující přihlížel k dosavadnímu řádnému životu, když ve vztahu k předchozím odsouzením platí fikce, že se na jmenovaného hledí, jako by nebyl odsouzen. Soud prvního stupně si však byl vědom i okolností, které obžalovanému přitěžují, a to, že čin prokazatelně spáchal využívaje závislosti své dcery na něm, respektující jeho autoritu, nadto své nezletilé dceři [jméno] [příjmení] způsobil traumatizaci, v páchání činů pokračoval po dlouhou dobu (po dobu několika let), a spáchal více (celkem čtyři) trestných činů, takže mu byl ukládán úhrnný trest. Co do formy zavinění byl v jeho jednání shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a jelikož u jmenovaného nebyla zjištěna sexuální deviace a jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly shledány zachovanými, učinil soud závěr, že jeho motivace vyplývala výhradně z náhrazkovitého jednání za účelem dosažení sexuálního vzrušení a uspokojení.

34. Jelikož sazba rozhodná, tedy trestní sazba za nejprísněji trestný čin, činí 5-12 let odnětí svobody, a trest byl ukládán jako úhrnný za více trestných činů, bylo namístě pečlivě vážit, zda v důsledku zprošťujícího výroku ve vztahu ke skutku ad 2. výroku napadeného rozsudku, je namístě zásah do výměry ukládaného trestu. Na uvedenou otázku odpověděl odvolací soud v pozitivním smyslu, nicméně vzhledem k tomu, že šlo o nejmírněji trestný čin (se sazbou trestu odnětí svobody až na dvě léta), vrchní soud dovodil, že na původní výměře úhrnného trestu ve výměře 8 let odnětí svobody mohl se tento podílet vzhledem k závažnosti a vysoké společenské škodlivosti ostatních skutků toliko vahou malého zlomku, maximálně v hodnotě odpovídající 4 měsícům. O uvedenou výměru tedy původní trest zkrátil a vyměřil obž. [příjmení] nově trest v trvání sedmi let a osmi měsíců odnětí svobody. Jelikož takto byl trest uložen pod osmiletou hranicí, odpadá nutnost, aby tento trest obžalovaný vykonával ve věznici s přísnějším režimem, byl tedy nově zařazen pro jeho výkon podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou (namísto původního zařazení do věznice s ostrahou zvýšenou).

35. A konečně, pokud jde o souběžně uložený trest propadnutí věci (tabletů, notebooků a mobilních telefonů s příslušenstvím, jak jsou konkretizovány ve výrokové části napadeného rozsudku), pak i tento shledal vrchní soud věcně i formálně správným, tudíž jej vyslovil shodně

jako nalézací soud. Totéž pak platí i o výroku, jimiž byla obžalovanému [příjmení] stanovena povinnost k náhradě nemajetkové újmy, resp. poškozená nezletilá [jméno] [příjmení] odkázána se zbytkem uplatněného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

36. Z uvedených a výše blíže rozebraných důvodů tedy Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl, jak se podává z výroků tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Praha 12. prosince 2023

JUDr. Milan Krejčířík
předseda senátu